

Sorry, Baby

Direcció i guió: Eva Victor **País:** EUA **Durada:** 102 min **Any:** 2025 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Eva Victor, Naomi Ackie, Louis Cancelmi, Kelly McCormack... **Música:** Rob Rusli **Fotografia:** Mia Cioffi Henry **Distribuïdora:** Vértigo Films **Estrena a Espanya:** 27/02/2026
No recomanada per a menors de 16 anys, especialment recomanada per al fonament de la igualtat de gènere
Doblada en espanyol / Versió original en anglès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Una noia passa un moment vital marcat per una experiència límit que ha alterat profundament la seva relació amb el món i amb ella mateixa. A través d'una narració fragmentada, la història segueix el dia a dia, els silencis i la dificultat per recompondre els vincles personals, construint un retrat íntim i contingut sobre la fragilitat, la memòria i la resiliència. (FilmAffinity)

CRÍTICA

La Quinzaine va triar com a film de clausura aquesta òpera prima que ja havia tingut bona recepció al Festival de Sundance, on va guanyar el premi a Millor Guió.

Nascuda a París i establerta a Los Angeles, Eva Victor és una figura en ple ascens. Després de fer vídeos que es van fer virals i escriure en mitjans com *The New Yorker*, va començar a aparèixer en sèries com les últimes tres temporades de *Billions*. Finalment, amb Barry Jenkins com un dels productors, va poder concretar el seu primer llargmetratge en el triple rol de directora, guionista i protagonista que, després de la seva exitosa estrena a Sundance, va ser adquirit per la influent distribuïdora A24.

Encara que amb una aparença i una empremta diferent, Eva Victor té uns quants elements que la vinculen amb Lena Dunham, la creadora de *Girls*. No només perquè ella posa la cara i el cos en les seves pròpies creacions, sinó sobretot per la visceralitat, cruesa, desimboltura i fins i tot aquest esperit autoparòdic a l'hora d'exposar-se en pantalla per abordar qüestions com la sexualitat, l'amistat, el treball intel·lectual, les pors, les contradiccions, les neurosis, els somnis i els desitjos.

Eva Victor interpreta l'Agnes, una noia que viu en una casa perduda en un aïllat paratge rural de Massachusetts, i això li genera de manera inevitable una sensació permanent d'angoixa i solitud. L'únic veí més o menys proper que té és el servicial Gavin (Lucas Hedges), qui l'ajuda en diferents tasques i amb qui manté algunes trobades sexuals (ell sembla força més enamorat que ella). A l'Agnes no li va gens malament en termes professionals, ja que a la universitat local per a la qual treballa li ofereixen un càrrec a temps complet.

Però el veritable refugi de l'Agnes és la seva amiga, companya i confident Lydie (Naomi Ackie), una jove afroamericana que la visita sovint, la conté i amb qui comparteix xerrades confessionals, íntimes i plenes d'humor, però quan ella li explica que està embarassada la relació entra en una etapa diferent. A la trobada següent, veurem que la Lydie ja arriba amb el seu nadó i la seva parella (és lesbiana), i les coses ja no flueixen com abans.

Si bé és en essència una pel·lícula de dones i sobre dones, les aparicions tendres del Gavin i una trobada casual que l'Agnes té amb en Pete (el gran John Carroll Lynch) i els *flashbacks* que recorden la seva pertorbadora experiència amb un professor i tutor de tesi (Louis Cancelmi), que acaba abusant d'ella en la seva època d'estudiant, treuen per moments el film d'aquest univers exclusivament femení.

Sorry, Baby no es una pel·lícula perfecta, de fet té escenes molt aconseguides (divertides, emotives) i d'altres una mica més convencionals, però es tracta en definitiva d'una molt bona carta de presentació per a una artista que, com s'ha dit, encara no té sostre a la vista.

Diego Batlle - otrosocines.com